

но нѣщо бѣше за Г-жѣ Бердѣ да ся грыжи за обшественни-ти дѣла, кога тѣа твѣрдѣ благоразумно сѣдіаше, че доста грыжѣма има іедна жена и съ кашни-ти си дѣла, за това Г. Бердѣ ся упуди, той ся почюди и каза: »

— Токо речи нищо важно не извршихмы.

— А истина ли іе, че съборѣ-тъ пропустил да ся приіеме законѣ — кой-то вѣспира да нахранимъ и да напоимъ горкы-ти чрѣни негритя-ле, що заминуватъ отъ тука?

Азъ нѣщо да приказвѣтъ за такъвъ законѣ, нѣ не вѣрвамъ че коіе да іе христіанско законодателство може да приіеме такъвъ законѣ.

— Какъ, Мери, зарѣ ты искашь да ся вдадешъ вѣ политически дѣла?

— Какво безуміе! малко мя іе грыжѣ за ваши-ти политически дѣла, нѣ азъ мыслямъ, че такъвъ законѣ не бы былъ правдивъ и іе противенъ на христово-то ученіе. Надѣ-іѣ ся че не іе приіетъ такъвъ лютъ законѣ.

— Тамъ ся приіе іединъ законѣ, кой-то вѣспира да давамы помощь на робове-ти, кой-то бѣгѣтъ изъ Кентеки; Тыіе проклеты аболиціонисты (1) до толкосъ сѣ забрѣкали дѣла-та, гдѣ-то наши-ты братііа вѣ Кентеки твѣрдѣ много ся сѣмалютили, и види ся че іе потрѣбно и съгласно съ христіанскѣ-тъ дѣлж-

(1) Аболиціонисты - Кои забранѣтъ оево-божденіе-то на робове-ти, и искѣтъ да уничтожѣтъ робство-то.

ность да направи нѣщо наше-то Правительство за ги успокои.

— Та какъ вѣ іе той-зи законѣ? Зарѣ той забраня да приберемъ горкы-ти сѣзданиіа за да прѣношувѣтъ, да ги нахранимъ и да имъ дадеѣтъ по нѣкоіѣ дрѣхѣ за да ся облѣчѣтъ и да ги испратимъ да си врѣвѣтъ по работѣ-тъ?

— Нѣ съ това, ты разбирашь, мы ще имъ помагамы и ще ги подканямы да бѣгѣтъ.

Г-жіа Бердѣ бѣше срамлива, не дрѣзловенна женица, низичка съ кроткы хубавы іасны очи, слабо сложеніе и сладкѣ іасенъ гласъ; а колко-то за юначество, то іедна и не твѣрдѣ голѣма мисирка можіаше іѣ оплаши съ кряканіе-то си, а домашно-то куче стигаше да ся озѣби само на срѣща й, за да омитіе. Мѣжѣ-тъ й и дѣца-та й составіахъ цѣлѣ свѣтъ за неѣмъ, и тѣа управляваше царство-то си повече съ кротость и убѣжденіе нежели съ заповѣди съ власть. Едно само нѣщо можіаше да іѣ разсерди и то происхождаше отъ добро-то й срдце и отъ симпатическѣ-тъ й природѣ; Всѣко іедно люто обхожданіе възбуждаше вѣ неѣмъ такъвъ гнѣвъ, кой-то никакъ не ся съгласываше съ мягкосердо-то й іестество. Винѣгы кротка и жаловита майка, тѣа вѣеднѣжъ побѣ дѣца-та си така гдѣ-то тѣ и до днесъ не забравѣтъ, защо-го ги завари че сѣ събрали съ другы дѣца отъ улицѣ-тъ и хврѣлѣтъ камѣни на беззашитно іедно котенце.